

003303

MOTERŲ DIRVA

Gruodžio (Dec.) 1952

No. 12

MĖNĖSINIS
LAIKRAŠTIS

*A.L.R.K. Moterų Sąjungos
Organas*

PRENUMERATA
METAMS

U. S.	\$2.00
Užsienyje	\$2.50
Vienas egz.	.15

Moterų Dirva
Women's Field

SUBSCRIPTION
YEARLY

U. S.	\$2.00
Foreign	\$2.50
Single Copy	.15

TURINYS — CONTENTS

	Page
Centro Pirmininkės Laiškas	4
Šventos Kalėdos	6
Sąjungos Ateitis	7
Moterų Konferencija	9
Kun. P. Juškaičio Sukaktis	13
Casual Comment	14
Chance To be Independent (End)	16
Psichologiniai Bruožai	18
Art	20
In The Mixing Bowl	21
Su Sąjungietėms	22
Naujos Narės	24

Moterų Dirva — (Women's
Field) December, 1952, Vol. 35
No. 12. Published monthly by
A. L. R. C. Women's Alliance
of America, R. F. D. 2, Putnam,
Connecticut. Entered as second
class matter at the Post Office
in Putnam, Conn. under the act
of March 3, 1879.

Raštus, korespondencijas ir "Moterų Dirvos"
visuose reikaluose rašykite šiuo adresu:

MOTERŲ DIRVA
32 ARTHUR ST.
WORCESTER 4, MASS.
Tel. Worc. 7-2553

Address all manuscripts, for "Moterų Dirva"
(Women's Field) to:

Editor — MOTERŲ DIRVA
32 ARTHUR ST.
WORCESTER 4, MASS.

Līnksmu Šv. Kalēdu!

Kun. P. Juškaitis	Julē Mack
Antonia Wackell	Marcelē Watkins
Marijona Vaičiūnienē	Elena Statkienē
Marijona Jemaitienē	Joan Sepavičienē
Matilda Pauliukonienē	

CENTRO PIRMININKĖS LAIŠKAS

Gerb. Sąjungietės:

Vėl rašau jums laišką apie tai, kas vyksta mūsų Sąjungoje. Labai sunku sutvarkyti mintis ir dvigubai sunkiau dėlto, kad neturiu jokių linksmų žinių. Kiek esu rašius, tai vis raginau pasidaruoti *naujų narių įrašymui ir prašiau aukų mūsų Lėšų Fondui*. Rašiau ir nusiskundžiau, kad didžiuma kuopų nekreipė dėmesio į prašymus ir pranešimus. Kol mūsų "šeima" nebus "pastatyta ant kojų", mano pareiga pranešti kiekvienai mūsų silpnumus, mūsų vargus ir atvirai, teisingai ir kartais skaudžiai parodyti faktus.

Julė A. Mack

Šios dienos svarbiausias pranešimas yra, kad 60 metų klausimas dar nėra baigtas. Gautas laiškas iš Illinois Insurance Departamento rodo, kad 60 met. sutartis yra pavojuje. Būtinai turėsime kviešti centro valdybos posėdį ir šį dalyką galutinai sutvarkyti ir jums pranešti. "Riders" klausimas yra užsilikęs nuo 1950 metų.

Kiekviename laiške iš Illinois Departamento tas kartojama ir tą patį aktuaras pataria: "*Jūs turite įrašyti naujų narių, jeigu norite išsilaikyti*".

Gerbiamosios, aš vėl prašau šį mėnesį ypatingai pasidaruoti ir įrašyti ko daugiausia naujų narių į pomirtinės skyrių. Vajaus metu įrašėme 10 naujų narių, o šiais metais palaidojom 19 narių. Beveik du syk tiek numirė, kiek įsirašė. Mes neiname pirmyn, bet atgal, nes kiekvienais metais einame senyn ir dėlto turime gauti naujo kraujo mūsų organizacijai.

Kitas labai svarbus dalykas, tai mūsų *Lėšų Fondas*. Buvo proga dirbti su Iždo Globėjomis, kai atsiuntė centro knygas. Labai rūpestingai skaičiavome įeigas ir išmokėjimus. Čia trumpai parodysiu mūsų finansinę padėtį nuo 1951 m. rugpjūčio 1 d. iki 1952 rugpjūčio 31 d.

Įeigos į Lėšų Fondą	\$2696.06
Išmokėjimai iš Lėšų Fondo	2535.57
Balansas	\$ 159.49
Įeigos į Apšvietos skyrių	\$3622.06
Išlaidos Apšvietos skyriaus	3733.59
Daugiau išmokėta negu įėjo	\$ 110.23

Ieigos Lėšų ir Apšvietos sk.	\$6318.12
Išmokėta Lėšų ir Apš.	6270.16
Lieka	\$ 37.96
Balansas Raštininkės knygoje gruod. 31, 1951	\$255.92
Balansas rugpiūčio 31 d., 1952	37.96
Balansas iš viso	\$293.88
Nemokėtos iš Lėšų Fondo C. Valdybos algos iki 1952 rugp. 31, \$1850.00	
Nemokėta iš Apšvietos Skyriaus Redaktorės alga	300.00
Viso skolingos	\$2150.00
Jeigu pridėsime algas už rugsėjo, spalio, lapkričio ir gruodžio mėnesius	\$1,200.00
tai būsime 1952 gruodžio 31 d. skoloje	\$3,350.00

Netrukus nauji metai ir reiks aktuarą samdyti, o aktuario kaina bus didesnė šiais metais. Centro valdyba būtinai turi sueiti — ir vėl išlaidos, kuo užmokėsime? Sausio mėnesį buvo Centro valdybos posėdis Chicagoje — 5-ta kuopa apmokėjo išlaidas dviejų centro valdybos narių. 1-moji vicepirm. A. Wackell ir redaktorė M. Pauliukonienė savo išlaidas padengė. Tai buvo jų auka Sąjungos naudai. Centro Valdyba turėjo tris posėdžius, bet būtinai turime šaukti ketvirtą.

Atsiminkime, kad esame didžioje skoloje už neapsižiūrėjimą per keletą metų. Pavyzdį duosiu nuo seimo. Pirmos Centro Valdybos algos buvo užmokėtos gegužės, 1952, už 1951 rugsėjo mėn., *devyni mėnesiai vėliau!* Turėjome pirmiausiai sumokėti buvusios valdybos užsilikusias algas ir sąskaitas (bills). Dabar, kaip matome, algos visi metai nemokėtos!

Ką darysim?

Kas sutiks įeiti į valdybą, žinodamas padėtį?

Kaip gali Redaktorė vesti administracijos reikalus savo pinigais arba Raštininkė iš savo kišenės? Iš kur tuos pinigus semti, kad Lėšų ir Apšvietos Fondai abu skolose? Kiek reiks pakelti mokestis, kad iš skolų išeitume?

Ar narės mokės numatytą mokestį? Ar jūs žinote, kad yra narių, kuriuos dar nesumokėjo šių metų nepaprastąjį mokestį? (Šiuo reikalu esu rašiusi Centro Raštininkei, kad praneštų, katra ir kiek nesumokėjo.)

Kodėl narės nežinojo mūsų padėties iki šiol?

Seserys Sąjungietės, kas buvo ir kaip buvo, tai buvo to nebekelkime, bet, štai, ką matome šiandien. Mūsų organizacijos ateitis gali ir turi būti graži, bet reikės daug supratimo, seseriškos meilės, daug darbo, o daugiausiai reikės meilės Sąjungai.

Buvo proga dalyvauti Mass., Maine, N. H. ir Connecticut Apskr. suvažiavimuose. Mes šiuos dalykus rimtai svarstėme ir sąjungietės pasižadėjo stipriai dirbuotis. Abejuose suvažiavimuose buvo svarstomos šios mintys:

1. Kad reikės didesnių mokesčių Apšvietos ir Lėšų Fondų išlaikymui.
2. Jeigu neiškovosime 60 metų klausimo, ar nebūtų sveikiau, kad mes visos atsisakytumėm pašalpos skyriaus ir, jeigu būtų galima, pašalpos fondą perkeltumėm į Lėšų Fondą. Gal mūsų organizacijai būtų lengviau be pašalpos skyriaus?

Seserys, prašau svarstyti savo organizacijos reikalus rimtai savo susirinkimuose, žiūrint vientik, kas geriau būtų visoms. Prašau savo mintis išreikšti Dirvoje arba man parašyti. Praneškite, ką jūsų kuopa daro Sąjungos naudai. Kiek narių jūsų kuopa stengiasi gauti. Dėkite pastangų, kad kiekviena kuopa galėtų atsiųsti savo atstovę į Seimą.

Noriu priminti, kad nepaprastas mokestis paliekamas 1953 metais. Pagal Ill. Ins. Dept. šis mokestis bus reikalaujamas iki seimo.

Su seseriška meile,
Julė A. Mack

ŠVENTOS KALĖDOS

“Garbė Dievui aukštybėse ir ramybė žemėje geros valios žmonėms.”

Ilgus amžius prieš tą pirmąją Kalėdų naktį žmonija laukė Išganytojo. Visagalis Dievas prižadėjo atsiųsti Išganytoją, ir atėjo ta šventoji naktis ir užtekėjo Betliejaus žvaigždė — gimė Kristus — sulaukė žmonija savo Išganytojo.

“Garbė Dievui aukštybėse...”

“Ramybė žemėje geros valios žmonėms”.

Džiaugiamės sulaukę vėl šv. Kalėdų. Sveikiname ir linkime viens kitam linksmų švenčių. Būdami “geros valios žmonės” esame ramybės supami. Bet mūsų pasaulyje yra blogos valios žmonių, ir jie nori suardyti tą šv. Kalėdų duotą ramybę, kuri yra geros valios žmonių.

Didžiausias priešas mūsų *Ramybės* yra bedieviškas komunizmas. Tikintieji meldžia Dievo Motinos Marijos, kad visi sugrįžtų prie Dievo. Tūkstančiai šeimų kalba šv. Rožančių kasdieną. Ir nors *Ramybė* turėtų būti visiems geros valios žmonėms, tačiau šiandieną jie tos *Ramybės* nežino. Korėjoje baisus karas. Kada jis pasibaigs? Ar jis bus paskutinis, ar bedieviškas komunizmas sukurs karo ugnį kitur?

Visagalis Dievas pažadėjo žmonėms Išganytoją. Jie tikėjo ir laukė, ir sužibėjo jiems Betliejaus žvaigždė. Ir mes, kaip tie kurie kas nakt per ilgus amžius ieškojo dangaus gilumoje pažadėtos žvaigždės, tikime, laukiame ir jieškome tos *Ramybės* sau ir visai žmonijai. Ir kaip tą naktį neapsakomo skaistumo žvaigždė sužibėjo, taip prašvis nauja diena, pasaulyje bus visi geros valios žmonės ir įsiviešpataus *Ramybė*, nes bus vienas ganytojas ir viena avyde.

Linkėkime viens kitam, “Linksmų Kalėdų!” Laikykite šv. Kalėdas mūsų širdyse ir būkime geros valios per ištisus metus.

“Garbė Dievui aukštybėse ir ramybė žemėje geros valios žmonėms.”

M. Pauliukonienė

SĄJUNGOS ATEITIS

Trisdešimts aštuoni metai, tai gražus laikotarpis kaip žmogaus taip ir organizacijos gyvenime. Tai subrendimo laikas, kuomet mąstantis žmogus, susikaupęs savyje valandėlei, sustoja peržvelgti savo iki šiol einamą gyvenimo kryptį ir ruošias nustatyti ateities gaires.

Taip ir Moterų Sąjunga. Pažvelgus atgal, daug ką džiuginančio matome jos istorijoje. Matome jos steigėjų ir veteranių aukštus idealus ir susirūpinimą lietuvių katalikių moterų buitimi. Matome jų entuziastingą pasišventimą pergalėti visą, kas kliudė moterų subūrimą į savo išsvajotą didžiulę organizaciją. Taip pat matome pirmųjų steigėjų tolregystę statant Moterų Sąjungą ant Apšvietos ir Pašelpos pagrindų.

Aukštos svajonės ir platūs užsimojimai buvo mūsų, veteranių pionierių, o dėlto, kad tik menka dalelė tų aukštų siekimų pasiekta, galime kaltinti svetimą aplinkumą, kurioj gyvenam, ir menkus ryšius, kuriuos tepalaikėm su lietuviybės lopšiu — Lietuva. Bet už vis labiau privalom kaltinti save.

Tiesa, turime organizacijos ižde keletą tūkstančių dolerių, dar daugiau jų esame išmokėjusios pašelpom ir suaukojusios įvairiems parapijų reikalams, na, ir vieną - kitą nuotrupą tautos reikalams. Turime saujelę kuopų ir narių, bet, toli gražu, neįtraukėm į Sąjungos eiles tiek, kiek, yra galima.

Rūpindamos tik medžiagine Sąjungos puse, kreipdamos daugiau dėmesio į Pašelpos skyrių, mažai teatsižvelgėm į Apšvietos skyrių, kuris pagrindinai yra svarbiausias skyrius. Kad organizacija augtų ir bujotų, reikia jai tinkamų vadovių. Rausdamos turime prisipažinti, kad per tiek metų nesugebėjom jų tinkamo skaičiaus išsiauklėti. Kad tuo atžvilgiu ir kitos Amerikos lietuvių organizacijos nėra geresnėj padėty, mus nepateisina, bet rimtai pagalvokim, kokia ateitis laukia mūsų organizacijos.

Kreipkime daugiau dėmesio į kultūrinius Moterų Sąjungos tikslus, ugdykime Apšvietos Skyrių ir plėskime jo veiklą, nes tik į tą skyrių pritrauksime jaunimą ir tokias lietuvaiteis, kurios, vedamos idealo, o ne savi-naudiškų sumetimų, dedasi į organizacijas.

Plėsdamos Apšvietos skyriaus veiklą, esu tikra, išsiauklėsime ateičiai ir tinkamų vadovių, o be to, užinteresuosim ir pritrauksim mūsų naująsias ateives, kurios rasdamos savo veiklai tinkamą dirvą, praturtina Amerikos lietuvių kultūrinį gyvenimą.

Uršulė T. Daukantienė,
"M. S." 1-moji Centro Pirmininkė

SVEIKAS, JĖZAU GIMUSIS, ŠVENTAS DIEVO
KŪDIKI.

Pirmoji Moterų Konferencija, įvykusi Putnam, Conn.. Nekalto Prasidėjimo Seserų Vienuolyne.

IŠ NAUJOSIOS ANGLIJOS MOTERŲ KONFERENCIJOS

A. L. R. K. Moterų Sąjungos Naujosios Anglijos Apskričio sumanyta Moterų Konferencija įvyko 2 d. lapkričio, 1952 m., Nekalto Prasidėjimo Seselių Vienuolyne, Putnam, Conn. Dalyvavo 60 moterų ir apie 30 svečių.

PROTOKOLAS

1. *Pamaldos.* — 11 val. rytą Domininkonas Tėvas Jurgelaitis atlaikė šv. mišias. Šv. mišių metu konferencijos dalyvės giedojo mūsų lietuviškas tradicines giesmes. Pamokslą pasakė seselių kapelionas gerb. kun. St. Yla. Jo buvo aiškinama mintis, kad, nors moterys kartais yra laikomos menkomis, bet joms yra pavesta Apvaizdos padaryti dideli darbai.

2. *Pietūs.* — Po pamaldų moterys, kartu su savo dvasios vadais, vienuolyno svetainėje pietavo. Per pietus jas pasveikino Motinėlė Aloyza.

3. *Konferencija.* — Konferencijos posėdį atidarė "Moterų Dirvos" Redaktorė Matilda Pauliukonienė. Sugiedota giesmė — "Marija, Marija".

Į garbės prezidiumą pakviesti: 1. Tėvas Jurgelaitis, 2. Kun. St. Yla, 3. Magdalena Galdikienė, buv. ilgametė Lietuvos Katalikų Moterų Dr-jos pirmininkė, 4. Uršulė Daukantienė, A. L. R. K. Mot. Sąj. pirmoji centro pirmininkė, pirmoji Moterų Dirvos redaktorė ir Mot. Sąj. garbės narė, 5. Julė Mack, dabartinė Mot. Sąj. centro pirm. ir 6. Magdalena Avietėnaitė, žurnalistė. 7. Sekretoriauti pakviesta Kunegunda Keblinskienė iš Brocktono.

Paskaita. Tema: "Moteris Šiandien ir Rytoj". Skaito Providence Kollegijos profesorius Tėvas Jurgelaitis. Paskaitęs iš Vysk. Ant. Baranausko "Pasikalbėjimas giesmininko su Lietuva", ištraukas, kur autorius mini, kad Lietuvos praeities kultūrinius nuveiktus darbus jungiant su dabartine veikla reikia eiti Dievo nurodytu meilės keliu. O tuo keliu eiti ir iš Altoriaus semtis stiprybės sugebės tik moteris. Moteris tiems dalykams jautresnė. Kiekviena moteris trokšta doros, šventumo. Ji skaudžiai išgyvena šių dienų dvasinius ir kitus savo brolių trūkumus. Bet ir moteris kartais apipainioja tuštumas, paviršutiniškumas. Šių dienų moteris turi prasiveržti pro minią ir nešti rytojui šviesą. Tikrenybę, realybę turime mokėti suderinti su idealu. Moteriai tai padės Altoriaus šviesa, sklindanti iš Bažnyčios. Negali moteris pasilikti tik šeimoj, reikia jai ir visuomenės vargais ir rūpesčiais gyventi. Katalikiškas veikimas turi pasireikšti kultūriniame darbe. Moteris turi pasilenkti prie kenčiančios žmonijos ir Dievui padedant pakelti ją, padrąsinti. Meilės, tikrai meilės, antgamtinės meilės, kuri paeina iš Viešpaties ir ateina iš Altoriaus. Sąjungietės yra rytojaus moterys. Jas tarpe kitų pažinsi iš meilės darbų. Jos, papildydamos savo eiles naujomis narėmis, atiduos savo duoklę Kristui. Meilės, meilės ir tik meilės vedinos žengs į gražesnę rytojų.

Paskaita. — Tema: "*Kaip mes, moterys, galim padėti išlaikyti lietuvių ir koks įnašas lietuvių į Amerikos kultūrą*", skaito žurnalistė Magdalena Avietėnaitė.

Gimstanti Amerikos tauta bus tiek kultūringa, kiek kultūros lobių įneš visos čia atvykusios tautos. Nors lietuvių nedidelis nuošimtis čia, bet svarbu ne kiekybė, bet kokybė. Sąjungietės, vyresniosios veikėjos kartu

su atvykusiomis tremtinėmis daug padarys lietuvybei ir Amerikai. Svarbu savo vaikus supažindinti su Lietuvos praeitimi. Namie palaikykim lietuvišką dvasią, nors kalbos ir mažai mokėtų. Susirinkimuose kalbėkim Lietuvos praeities temomis. Per anglišką spaudą garsinkime visa, kas geru įvyksta tarp mūsų. Motina turi paraginti savo vaikus parašyti apie lietuvių veiklą. Iškelkim lietuvių tautines savybes, pav. nagingumą. Sena lietuvių patarlė sako: lietuvis įjoja į mišką su arkliu, išvažiuoja su vežimu. Senovėje lietuviai buvo pirmos rūšies sportininkai. Wulfstanas aprašo arklių lenktynes Lietuvoj. Pažymėkim, kad lietuviai buvo geri valdovai, teisūs, svetingi. Jie nesako, kaip vokiečiai: "Mesk akmenį į svetimą šalį". Daug dar norėjo pasakyti prelegentė, bet laiko apribojimas neleido toliau tęsti paskaitos. Konferencijos dalyvės pageidavo, kad ši visa paskaita būtų atspausdinta Moterų Dirvoje.

Paskaita. — Tema: "*Organizaciniai reikalai*", skaito buv. Lietuvos Katalikių Moterų Dr-jos Centro pirmininkė Magdalena Galdikienė.

XX amž. moterį nukreipia, kaip ir visus, į materialinius dalykus ir tolina nuo dvasinių aukštybių, nes moteris šalia darbo dirbtuvėje turi atlikti šeimininkės pareigas namuose ir motinos pareigas vaikams, kurie laukia jos pirmoj eilėj, bet svarbu ir organizacija. Čia paskaitų metu daug išmokstama. Moteris turi daugiau dėmesio kreipti į lingvistikos dalykus, nes tų dalykų negali studijuoti be lietuvių kalbos. Sako, augom Rusijos valdomoj Lietuvoj, bet tėvams nė į galvą neateidavo kalbėti su vaikais rusiškai. Užsisakykim lietuvišką spaudą, lankykime savo koncertus. Savo butų sienas puoškim savų menininkų paveikslais. Socijalinėj srityj daug darbo. Yra daug vargstančių, pakliuvusių ne dėl jų kaltės į vargą ir kt., visa tai galima pasiekti per organizaciją. Visos turime būti organizuotos. M. Galdikienė po jos paskaitos buvo iškilmingai, rankų plojimu, pakviesta būti A. L. R. K. Moterų Sąjungos nare.

Pasiūloma sušaukti visos Amerikos Liet. Katalikių Moterų Konferenciją.

4. *Pertrauka.* — Po trijų išklaustų paskaitų, dalyvių poilsui ir džiaugsmui, išeina penkiolika mergaičių, seselių pensionato auklėtinių, apsirėngusių tautiniais drabužiais, ir sudainuoja keturias lietuviškas dainas.

*"Noris apimti visą pasaulį,
Noris mylėti Dievą Aukščiausią,
Noris pasiekti Amžiną Grožį —
Kogi taip ilgu, kogi taip liūdna?"*

Nuskambėjo dainos aidai, kuriuose lyg ir sutraukti visi mūsų šios Konferencijos troškimai ir siekiai.

5. *Sveikinimai.* — Raštu atsiuntė sveikinimus Mot. Sąj. Centro Dvasios Vadas Kun. P. Juškaitis ir A. Kneižienė iš Norwood, Mass., kuriuos perskaitė pirmininkaujanti M. Pauliukonienė.

Žodžiu sveikino nesenai grįžęs iš Kinijos misijonierius Kun. Antanas Perkumas, salezietis, 23 metus išbuvęs Kinijoje ir neseniai matęs komunistų apgaulę ir suktumą bei melą. Sako, komunizmas ten yra taip pat diktuojamas Rusijos Kominformo. Bet Kinijoje didelį pasiaukojimą parodo "Ma-

rijos Legijono" nariai. Kai jie eina viešai kalbėti ir iškelti komunistų žiaurumus bei niekšybes, kartu pasiima reikalingiausius daiktus, nes žino, kad negrįš namo, o tiesiai bus nuvesti į kalėjimą. Tas daugelį atgrąso nuo komunizmo. Trečdalis vyskupų kalėjimuose. Vienuolėms leista dalinti šv. Komuniją. Komunistai katalikus laiko didžiausiais priešais, nes jie ilgiausiai priešinasi komunizmui.

6. *Diskusijos.* — Kalba Uršulė Daukantienė atpasakodama dalyvėms visus vargus patirtus prieš 38 metus, besikuriant Sąjungai. Tik, sako, vadovaudamosios šūkiu: ką pasiimi padaryti, tą atlik ligi galo, pasiekėm tikslo. Daug padėjęs Kun. Fab. Kemėšis ir užsidegusi idealizmu A. Jakaitytė ir kitos. Vienos dirbo plunksna, kitos populiarino organizavimosi mintį plačiuose moterų sluoksniuose. Aukojantis idealui atsiekti dideli dalykai, sako pirmoji Sąjungos pirmininkė ir kviečia į darbą įsitraukti ir tremtines.

Pensijonato mergaitės atlikusios meninę programą Moterų Konferencijos metu, Putnam, Conn.

Kalba Sąjungos Centro Pirm. Julė Mack. Papasakoja, kaip ji tapo lietuvių tautos patriotė. Už tai dėkinga savo tėvams, o paskui A. L. R. K. Moterų Sąjungai, kad ji sutvirtėjo lietuviybėje. Daug tikisi iš tremtinių, nes ji pati pirmoji Worcesteryje suorganizavo tremtiniamis parsikviesti ir šelpti komitetą ir įtikinėjo žmones, kad jau silpnėjant čia lietuvių jėgoms reikia, kad tremtiniai jas papildytų. Taigi, jei įvyktų priešingai, ji sako, tai pasilikčiau melagė. Todėl prašo prie Sąjungos kultūrinio darbo prisidėti tremtines ir 38 metų Sąjungos gyvavimo sukaktuvėms duoti didelę dovaną — paaukoti savo jėgas šiai lietuvių katalikių moterų organizacijai.

Konferencijos pirm. M. Pauliukonienė džiaugiasi pasisekusia konferencija ir tikisi, kad ji duos gausių vaisių — nariais ir susipratimu.

Rožė Mončiūnienė iš Hartfordo siūlo vietose steigti net po kelias kuopas, kad vyktų konkurencija.

Ruseckienė iš Hartfordo siūlo labiausia kreipti dėmesį į jaunimą ir prašyti seselių mokytojų ir klebonų, kad jie atkreiptų į tai dėmesį, nes jų rankose ir įtakoj yra mūsų jaunoji karta.

Kripienė iš Hartford prašė kreiptis į įvairius moterų vienuolynų centrus, kad atkreiptų dėmesį mokydamos lietuviškose parapijose į lietuvišką dvasią mokinių tarpe.

K. Keblinskienė iš Brocktono siūlė veikti drauge, vienoj kuopoj, ir senosioms ir jaunosioms; džiaugėsi čia gimusiais lietuviais patriotais ir jų darbais, pav. ir čia dalyvaujančių: Kun. Tėv. Jurgelaičio, J. Mack ir M. Pauliukonienės — lietuvišku žodžiu ir darnia veikla. Pažadėjo atgaivinti Brocktono kuopą ir prikalbinti būrį tremtinių.

Kulbokienė iš Bostono siūlė konkretizuoti savo veikimą, būtent, nukreipti į lietuviškumo išlaikymą.

Genavitė Kaneb iš Worcesterio sako, nors sunku bus išlaikyti lietuvių kalbą, bet būtinais reikia išlaikyti lietuvišką dvasią. Tik su tikėjimu ir meile to pasieksime. Daug vilčių deda į tremtines.

Šimkienė iš Bostono — dėmesys turi būti nukreiptas į mūsų nutaustantį jaunimą.

Sesėlė Augusta — Sereikytė pabrėžė, kad konferencijos nuotaika buvo darbinga, kad mes čia nesvarstėm to, kas mus skiria, bet tai kas mus jungia. Mus visas jungia katalikiškumas ir lietuviškumas, mes apie tai ir kalbėjom, nežiūrint, kur mes gimusios Europoj ar Amerikoj, seniau ar dabar atvykusios. Šioj Konferencijoj moterys parodė, kaip reikia posėdžiauti, tai gabios pirmininkės nuopelnas.

7. *Pabaiga*. — Nutarta šaukti visos Amerikos Lietuvių Katalikių Moterų Konferenciją. Konferencijai šaukti sudaryta komisija: M. Galdikienė, M. Avietėnaitė, A. Liudžiūtė, V. Kulbokienė ir G. Kaneb.

Konferencijos šaukimo laiką numatys komisija. Pageidaujama susitarti su Mot. Sąj. Centro Valdyba ir šaukti Konferenciją tuo pačiu laiku ir toj pačioj vietoj, kada ir kur įvyks Mot. Sąj. seimas.

Kun. Martinkui, Providence Šv. Kazimiero parapijos vikarui vadovaujant, baigiant konferenciją buvo sukalbėta malda. Pakilia nuotaika sugiedota Lietuvių Tautos Himnas.

Pavakarieniavusios Konferencijos dalyvės, pilnos pasiryžimų skirstėsi į savo gyvenamas vietas vykdyti lietuvių katalikiškos moters uždavinius ir skinti kelią iš šių dienų negerovių į šviesesnę ateitį!

Matilda Pauliukonienė,

Konferencijos Pirm.

Putnam, Conn.

2 d. lapkr. 1952

K. Keblinskienė,

Konferencijos Sekretorė

KUN. P. JUŠKAIČIO 35 METŲ KUNIGYSTĖS SUKAKTIS

Rugsėjo 19, kun. P. Juškaitis, Cambridge klebonas, minėjo 35 m. kunigystės ir 30 metų klebonystės sukaktį. Rugsėjo 18 apie dvidešimt kunigų susirinko gerbiama sukaktuvininką pasveikinti. Rugsėjo 21, sekmadienyje buvo minėjimas bažnyčioje. Toje dienoje jubilias atnašavo iškilmingas šv. Mišias, padėkoti Dievui už visas gautas malones. Jam asistavo, djakonu kun. P. Virmauskas, subdjakonu kun. P. Remeika, M.I.C. Pritaikintą progai pamokslą, pasakė kun. Jonas Švagždys, Jėzaus Nukryžiuotojo Seserų kapelionas, Brockton, Mass.

Viešas tų sukaktuvių minėjimas įvyko spalį 12. Iškilminga vakarienė įvyko minėtoje dienoje Robert mokyklos erdvioje salėje, kampas Windsor ir Broadway, Cambridge. Iškilmingą vakarienę rengė kun. Juozas Petrauskas, vikaras, su pagalba gerų parapijiečių. Buvo graži ir įvairi muzikos programa. Mokyklos vaikučiai, sveikindami kleboną šv. Pranciškaus dienoje suvaidino veiklą, paimtą iš šv. Pranciškaus gyvenimo, tas veiklas buvo vaidinamas iškilmų metu spalį 12. Parapijos choras, muzikui M. Karbauskui vadovaujant išpildė gražią dainų programą.

Kun. P. Juškaitis priėmė kunigystės sakramentą rugsėjo 19, 1917. Tuoju buvo paskirtas į South Boston šv. Petro parapiją prie kun. Tomo Žilinsko. Čia neišbuvo mėnesio ir tuoj buvo nukeltas į Cambridge prie kun. J. Krasnicko, pagelbininku. Kun. J. Krasnickas, 1918, kovo 3, apleido Cambridge. Kadangi ši lietuvių parapija, nors turėjo savo bažnyčią ir kleboniją, buvo paskendusi didelėse skolose, iš kurių niekas nemanė, kad kuomet galės išsikasti. Todėl kun. P. Juškaičiui penkerius metus teko gyventi airių šv. Patriko klebonijoje. Tokioj padėtyj būdamas, kiek galėdamas, stengėsi sumažinti skolas. Parapijiečiai jau buvo nustoję vilties, kad toji parapija atgaus nepriklausomumą. Tuotaika buvo žemiausiame laipsnyje.

Bet štai, 1922 prašvito saulelė Cambridge lietuviams. Kardinalas O'Connell paskiria kun. P. Juškaitį klebonu. Visi subruzdavo taip uoliai darbuotis, kad per keturis metus skola (virš 60,000.00) tūrte ištirpo. 1926 pradėjo parapijinę mokyklą. Kambariai, tiesa, jau buvo, bet neįrengti. Reikėjo juos ištaisyti bei priruošti, seselėms patalpas įgyti, nupirkti vienuolynui namas. Tas viskas kainavo \$25,000.00 su viršum. Ir štai 1933 m. visos senos ir naujos skolos sutirpo, visi morgičiai buvo sudeginti.

Dabar Cambridge lietuvių parapija yra geriausioje padėtyje: turi puikią bažnyčią, gerą kleboniją ir patogų vienuolyną, o skolos nė vieno cento. Tas padaryta po gera vadovybe, kooperuojant parapijiečiams. Garbė Cambridge'io lietuviams, minint savo vado 35 metų darbuotės sukaktį.

Senais laikais negalėjo vienas kunigas pragyventi, o šiandien yra trys kunigai ir septynios seselės mokytojos. Mokykloje yra du šimtai dvidešimt mokinių. Retas įvykis lietuvių tarpe, kad klebonas tiek metų vienoje vietoje išbūtų.

Spalį 12, visi seni ir jauni parapijiečiai susirinko pasidžiaugti per 35 metus nuveiktais darbais. Lai Visagalis laimina ir ateity gražiai, sekmingai darbuotis Dievo garbei, žmonių naudai ir Lietuvos Tėvynės labui.

Vietinis

CASUAL COMMENT — by *Dale Murray*

A BLESSED AND JOYOUS CHRISTMAS, ONE AND ALL !!!

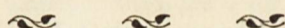
We're not to be blamed for taking Christmas for granted — for thinking of it as something that occurs at a specific time and day of each year. Yet, it'll undoubtedly surprise you to learn that an Act of Parliament in the year 1644 outlawed Christmas in England. The shops were forced to remain open and plum puddings and mince pies were condemned as heathenish. This, as might be expected, resulted in resistance and bloodshed before this holy day could once more be observed. You may be thinking that it can't happen here; that it was all a part of the dark, middle ages! But, are you really sure? The threat of Communism is a grim reality! This year as you kneel in silent prayer before the manger, pray for peace as you've never prayed before!!

LITERALLY SPEAKING

As the Christmas season approaches, the words, "Peace on earth, good will to men" will be conspicuous everywhere. It's a warm and friendly phrase, true. However, do you know word-for-word translation of "et in terra pax hominibus bonae voluntatis"? The literal translation is "and on earth peace to men of good will". It is a twist, isn't it? Those were the words of the angels — their wishes for peace were meant strictly for men of good will. One philosopher summarized it thusly: "When the men of good will will out-number those of ill-will, the scoffers and infidels, the world will enjoy peace and progress."

MY CHRISTMAS GREETING TO EACH OF YOU

Since it isn't possible for me to send each and every one of you, wherever you may be, a special greeting card, I'm expressing my sincere wishes to you here and now. Believe me when I say they come from the very bottom of my heart:

*"I seek in prayerful words, dear friend,
My heart's true wish to send you,
That you may know that, far or near,
My kindly thoughts attend you.*

*"I cannot find a truer word,
Nor fonder to caress you,
Nor song nor poem I have heard
Is sweeter than "God bless you".*

*"God bless you! So I've wished you all
Of brightness life possessess
For can there any joy at all
Be yours, unless God blesses?*

*"God bless you! So I breathe a charm,
Lest grief's dark night oppress you,
For how can sorrow bring you harm
If 'tis God's way to bless you?*

*"And so dear friend, through all your days
No harm can touch you ever,
If this alone, God's blessing, stays,
Then you are safe forever!"*

CHANCE TO BE INDEPENDENT

G. Kanab

(End)

Elizabeth opened her mouth, swallowed twice in an effort to bring up her voice. All that finally issued chokily was, "David!" She stepped forward, holding out both her hands, thoughts and words and tears tumbled through her mind.

"How are you, Elizabeth?" He took her hand calmly, ignoring the gesture she had made.

Bewildered, she pulled her tongue under control. All the yearning words that had rushed to its tip were hastily though bitterly forced back within her.

"You're looking very well", he continued, obviously trying to avoid her unstable emotions of the moment. "Even school teaching hasn't managed to spoil you, I see."

Elizabeth's head went up quickly. "Oh, no," she picked him up lightly, "even though I may be an old maid, I can cover up the evidence by careful makeup."

David laughed shortly. "I merely thought I'd drop by and call on you while I was passing through the town." He very intently brushed several specks from the cuff of his overcoat.

"How's your work?" Elizabeth could think of nothing more impersonal to mention at the moment.

"Very good at present", David answered casually, glancing nonchalantly at the car.

"You must be getting prosperous, David, if that car is evidence of your advancement." Elizabeth felt the insipidness of the remark as soon as it had been uttered.

David shrugged his shoulders mechanically. "It gets me around", he muttered, "Would you care to come for a short drive?"

Elizabeth was copying David's impersonality closely in order to prevent herself from bursting into tears. It was all so absolutely wrong, so unnatural. Here she was . . . and here was David, treating each other as if they were mere acquaintances. She slipped into the seat quickly while David held the door of the car open for her. For several streets they said nothing to each other as the car ran smoothly under David's hands.

"Nice town," David ventured.

"Very nice", Elizabeth agreed.

For two miles they continued without stopping. Halfway through the third mile the car sputtered and came to a complete standstill.

"What the dickens . . .?" David nervously tinkered with the controls, but no motion was forthcoming. Elizabeth sat in silence for several minutes while he experimented; then she spoke quietly;

"I think you're out of gas, David."

"No!" he exclaimed, leaning forward, "this tank is supposed to be

full." One glance at the gauge, then another quick one to confirm the truth. "Oh, — he groaned, "this is a fine mess to be in!"

Elizabeth laughed. She felt much freer for the incident. "It's not too serious," she suggested. "There's a gas station just ahead. You can get her filled up there."

"Yes, but . . ." David stopped quickly, biting his lip, and trying to keep a flush from creeping over his face. "I'm afraid I forgot to bring any money with me . . . I mean, I just discovered that I've forgotten my billfold."

"Well, for once you can be glad I'm a working woman", Elizabeth laughed. "I've plenty along with me. Let's both walk down to the station."

"No", muttered David, "I can't."

"Can't borrow from me?" She looked at him in astonishment. "But it's nothing I shall need urgently. You won't be depriving me of any necessities. Besides, to make yourself feel better . . . though I know you dislike borrowing the proceeds I have earned at work you dislike . . . you can pay me back."

"No", David spoke stubbornly, "I can't."

Elizabeth was puzzled and a bit weary of his attitude. "But why not?" she demanded.

David bent over the wheel. "Because", he spoke very slowly; it's all pretense."

"What is . . ." Elizabeth caught her breath, half dreading what he should say.

"The car is . . . so am I . . ." David traced the pattern of the wheel with his hand.

"The car is . . . you mean it isn't your car?" Elizabeth looked at him.

"Yes", he nodded. "I only borrowed it to impress you." He sighed and rubbed his chin wearily.

"But why", Elizabeth pressed him, "should you want to impress me?"

He flipped his hands in a gesture. "Because I wanted to make you regret. I wanted you to envy me a little I suppose. Perhaps I had the intention of hurting you."

"Because of what I said four years ago?" As he nodded, she continued, "But where have you been? What became of that wonderful position you had?"

"The company folded up, that's all . . . unless you want a long technical explanation". David stared expressionless out the window.

"Oh, I've got an office job that buys me bread and butter, that's all." He shrugged again. "So now you can laugh. You were right all along. I would have rushed you into an unprovidential situation."

"But I'm not laughing David". Elizabeth tugged his sleeve.

"You can", he muttered, "I don't mind". He kept his face averted.

"But I am glad", Elizabeth continued.

"Glad?" He nodded. "Well, you have a right to be."

"Why did you come this afternoon, David?"

"Why?" He swung quickly around to face her. "Because I had to see you . . . to know that you were all right."

"But, you were too proud to write?" She asked.

He nodded. "I had no right to tie you down to a failure."

"Unless", she suggested, "I want to be tied down?"

"But", he stared at her, "you want to be independent."

"No", she corrected him, "I don't want to be independent. Besides you need me now, don't you?" She touched his arm. The tenseness melted instantaneously. Hunger had been growing in both their hearts for four years.

"Only this once", Elizabeth laughed, "will I be independent. Let me buy enough gas to get us both home."

MOTERS RELIGINIO GYVENIMO PSICHOLOGINIAI BRUOŽAI

Kun. Dr. J. Gutauskas

(Pabaiga)

Iš trijų sielos galių — funkcijų — jausti, norėti, mąstyti — pirmoje eilėje pas moteris stovi jautimas, o pas vyrus norėjimas ir mąstymas. Moteris yra daugiau jausmų, širdies žmogus, o vyras — valios, proto. Ir religiniame gyvenime moteris daugiau dalyvauja širdimi, o vyras valia ir protu. Religija moteriai pirmoje eilėje jausmo, širdies dalykas. Ji ir religiją išgyvena daugiau širdimi ir žiūri į ją širdies, o ne proto akimis. Joje mato gyvenimui paramą, pagražinimą ir sukilninimą. Kaip žinome, religijoje yra trejopas visuotino gėrio pasireiškimas. Religija turi savyje logiškai - intelektualinę, voluntariškai - etinę ir estetiškai - jausminę pusę. Vyras daugiau akcentuoja logiškai - intelektualinę ir voluntariškai etinę, o moteris ir mergaitės — estetiškai jausminę pusę. Tas pats pasakytina intereso atžvilgiu. Vyrą daugiau domina tie religijos klausimai, kurie susiję su proto, valios gyvenimu, o moterį religijos estetinė - jausminė pusė. Intelektualinės problemos, kurios iškyla religijoje, berniuką daug daugiau domina, negu mergaitę. Bręstas jaunuolis permąsto savo tikėjimo turinį, jį išstatydamas šalto proto kritikai. Retas kuris jaunuolių nėra vargęs dėl tikėjimo ir mokslo santykių. Ir jaunuolio apsisprendimas tikėti ar netikėti labai dažnai priklauso nuo to, prie kokios išvados priėjo, sprenddamas šitą klausimą: jei mano, kad tikėjimo tiesos suderinamos su mokslo daviniais — tiki, jei ne — netiki. Berniukas negali tikėjimui aukoti proto, o mergaitė širdies. Berniukas nusigręžia nuo tikėjimo dėl tariamų proto postulatų, o mergaitė — širdies. Berniuke tikėjimo turinys, jo tiesos daugiau išmąstytos, principai geriau formuluoti ir giliau pagrįsti. Mergaitėje religinių minčių pasaulis mažiau išryškintas, nes religiją ji išgyvena ne tiek protu, kiek jausmu, širdimi. Čia jos stiprybė ir silpnybė.

Turtingo ir gilaus jausmų gyvenimo dėka moteriai lengviau melstis ir ilgiau maldoje pasilikti, negu vyrui. Vyras trumpai — drūtai išdėsto prašymus, padėkoja, atsiprašo, ir viskas. Moteriai lengviau pasiekti aukštesnį maldos laipsnį. Vyras dažnai meldžiasi, kad reikia, kad pareiga, bet

meldžiasi gan šaltai; o jei praktikuoja mąstomąją malda, tai pasilieka ilgiau prie paprasto protinio tikėjimo tiesų svarstymo. Moteriai lengviau pereiti prie aukštesnio mąstomosios maldos laipsnio — efektyvinio mąstymo, kuriame daug stipriau reiškiasi širdis, o ne protas. Jai artimesnis kelias ir į kontemplaciją, dar aukštesnį maldos laipsnį, kai žmogus melsdamasis tarsi paskęsta Dievuje, užmiršęs, kas aplinkui jį dedas. Šv. Teresė Ispanietė savo gyvenimo aprašyme tvirtina, kad taip vadinamą ekstazės maldos laipsnį dažniau pasiekiančios moterys, o ne vyrai. Į pačias aukščiausias dvasinio gyvenimo viršukalnes žmogui padeda pakilti daugiau širdis, o ne protas. Kaip tik daugiau širdies ir šilto jausmo turi moteris.

Kaip gyvenime, taip ir religijos srity, vyrą daugiau domina daiktai, idejos, o moterį — asmenys. Vyras religiją daugiau išgyvena, kaip kilniausių idejų, didžiulių tiesų visumą, o moteris ir religijoje ieško pirmon eilės asmeninio ryšio. Su visa meilės jėga ji atsiduoda ne tiek kilniai religinei tiesai, kaip vyras, kiek šventam ir kilniam asmeniui. Pamilusi Dievą, Kristų, Mariją, juos myli visa širdimi. Tuo tarpu vyrą žavi ir abstraktinė religijos pusė, kaip malonė, dieviškasis gyvenimas, mistinis Kristaus Kūnas, amžinasis gyvenimas.

Kai mergaitė sako, aš negalinti melstis, iš tikrųjų reikia suprasti, kad ji neturi jausmo, nuotaikos maldai. Bet maldos gyvenime, kaip ir apskritai visų kitų religinių pareigų atlikime, reikia vadovautis ne širdies nuotaika, bet proto ir sąžinės diktuojama pareiga. Buvo šventų moterų, kurios ištisais metais neturėjo maldai nuotaikos, o vis dėlto meldės.

Širdis religiniame gyvenime vienur gali būti gera padėjėja, o kitur bloga patarėja. Sakoma, kad vyras religiją palieka tik po sunkios kovos, o moteris ir nepajunta, kaip jos širdy Dievui ir religijai vietos nebelieka. Su religija ją beriša tik viena kita išorinė forma. Retkarčiais ji dar užsuka bažnyčion religiskai “nusiteikti”, bet pasiryžimo religiskai gyventi ji nebeturi, taisyti nenori. Daugiausia, ką ji pasilieka, tai “nusiteikimą”, o iš religijos išplaukiančias pareigas atmeta. Vietoj Dievo ir Dievui atliktinų pareigų, atsistoja įvairūs tušti drauginiai ryšiai, flirtas, šokių valandos ir t.t. Ir šitie dalykai taip gali užpildyti širdį, kad niekam rimtesniam ten vietos nebelieka. Vien jausmas nėra religijai tvirtas pagrindas. Reikia, kad čia turėtų vadovaujamą vaidmenį protas ir valia. Be didesnių valios pastangų labai atsilieka etinė religijos pusė, ypač kai apie religinius dalykus nemėgstama rimtai pamąstyti. Kad čia glūdi didelis pavojus, rodo daugelio vadinamo aukštesnio sluogsnio moterų tuščias ir paviršutiniškas gyvenimas — nei Dievui šluota, nei velniui kažerga.

Šitokia krikščionybės pergyvenimo forma piktina ne tik atšalusius, bet ir giliai religingus jaunuolius. Jaunuolis-e nori aukos, darbo ir kovos krikščionybės, o ne saldžių atsidūsimų. Jis nori išbandyti savo jėgas, nori išsitiesinti visu ūgiu, siekiant idealo viršukalnių. Kai kasdienio gyvenimo realybėje, kasdieninėj krikščionybės praktikoje nei šito konsekventiškumo, nei valingo herojiškumo nepastebi, jaunuolis visa tai labai sunkiai išgyvena.

Matėme, iš kur kyla ir kaip reiškiasi moteryje ir vyre religinio gyvenimo skirtumai, kokie iš to ateina pavojai, kai pasiduodama kuriam nors kraštutinumui.

Moteris turi stiprų teisingumo jausmą, kuklumu ir nuolankumu dažnai pralenkia vyrą, stropiai atlieka religines pareigas; ji jautri artimo kančiai, paslaugi jam padėti. Štai kaip daug ji turi natūralių dorybių, kurias malonės gyvenimas dar sustiprina, patobulina ir visą moters būtybę pakelia, sukilnina. Kilniausia moteris yra tikrai religinga moteris.

APPRECIATION OF THE WORLD ABOUT US

ART

Another great inheritance in which all mankind shares today is the vast treasury of painting. Undoubtedly, lucky is the child who learns the history of civilization from the originals and fine prints of artists who, while transferring onto canvas a bit of God-given genius, were beautifully engraving another page in the record of the world. They have given us even more: the spirit of their times, a link with the past which needs no language to be understood, and a common bond of beauty.

There was a time when it was considered "high brow" to show an interest in art. In modern times that word — appreciation — has freed all of us to admire, understand, and love the whole realm of painting, sculpture, handcraft, music, the dances and the theatre. Each of us has a favorite "old master", "impressionist" or a "modern" painting which is like a friend to us. We need not explain *why* we like it. We need only feel that we do.

Let us meet a few of these friends who have been favorites for many decades — artists who reached the pinnacles of fame with their genius but were still men with all the drives, loves, and accomplishments of simple men.

A bright star of a bright age was Leonardo da Vinci. Living in association with Cesare Borgia, Machiavelli, de Medici, Leonardo came close to encompassing all human knowledge and creating some of his own. He was not only the greatest of the three noted artists of the Florentine School in Italy, but was, as well, a noted philosopher, engineer, physicist, chemist, biologist, geologist and inventor. His was the first airplane designed and modelled.

At twenty he was a recognized painter, a member of the Painter's Guild. With his two contemporaries, Michelangelo, proclaimed master of power and strength, and Raphael, master of harmony and beauty in painting, Leonardo was proclaimed master of thought and feeling. At thirty he went to Milan where he enjoyed several of his most productive years. For his proficiency in so many fields, Sforza, Duke of Florence, took him into his service to manage the Duke's military and engineering projects, design public buildings, work in sculpture, and paint. In this era da Vinci produced the world famous "Last Supper".

(Cont. on page 24)

IN THE MIXING BOWL

MARINUOTOS SILKĖS

Paimt 4 silkes, nupiaut galvas, nulupt odą, perpjaut išilgai ir išimt kaulus. Mirkyt silkes šaltam vandeny apie 6 valandas.

Sudėti virti: — 3 dalis acto (vinegar), 1 dalį vandens, didelį svogūną (onion), 10 pipirų, 5 laurų (babkavus) lapelius, gerą žiupsnelį maltos ginger ir $\frac{1}{2}$ šaukštuko garstyčių (mustard) sėklų. Viską sudėjus virti 10 minučių. Atšaldyt ir užpilt ant išmirkintų silkių.

Padėti į šaltą vietą dviem dienom prieš duodant į stalą.

PRESKUČIAI (sližikai)

Preskučiams užmaišyti tešlą iš vandens, miltų, druskos, trupučio cukraus ir mielių. Maišant kartu galima ir atminkyti, arba pirma tešlai leisti pakilti, o paskui atminkyti. Vėl leisti pakilti. Paruošti prieskučius ir kepti; skanesni, kol švieži.

AGUONPIENIS

Labai skanus aguonpienis iš aguonų ir keletą migdolų. Geriau vartoti keletą karčių migdolų, nes jie kvapesni, tačiau nereikia jų daug dėti, nes jie kartūs ir be to nuodingi. Užtenka 8—10 migdolų.

Aguonpienį gaminama šiaip: užplikyti aguonas verdančiu vandeniu. Kai išbrinks, nupilti vandenį, o aguonas sutrinti čerpėje, arba sumalti mašinėle. Kartu sumalti smulkiai supiaustytus migdolos. Vėl užpilti šaltu virintu vandeniu, išmaišyti ir per retą drobę perkošti, tirštumus išmesti. Gautą skystimą pasaldinti ir vartoti prie prieskučių.

NICE FOR CHRISTMAS

- $1\frac{1}{2}$ cups flour
- $\frac{1}{2}$ teaspoon salt
- 3 teaspoons baking powder
- 3 tablespoons sugar
- $\frac{1}{3}$ cup shortening
- $\frac{2}{3}$ cup milk
- 2 3-ounce pkgs. mixed candied fruits
- $\frac{1}{2}$ cup chopped walnuts

Sift dry ingredients into bowl, cut in shortening as for piecrust. Add milk and mix. Add fruits and walnuts. Roll dough $\frac{1}{2}$ inch thick. Cut in $\frac{1}{2}$ inch strips, roll strips in sugar, twist strips into figure 8's.

Bake in 450° oven 12 minutes.

CRANBERRY MINT ICE

1 can jellied cranberry sauce
 1 cup pineapple juice
 $\frac{1}{4}$ teaspoon peppermint extract

Crush cranberry sauce with fork. Add pineapple juice and peppermint extract. Pour into freezing tray and freeze until firm. Serve immediately. Serves six.

DATE COOKIES

$\frac{1}{2}$ cup shortening	2 eggs
$\frac{1}{2}$ cup brown sugar	2 cups flour
$\frac{1}{2}$ cup white sugar	$\frac{1}{4}$ teaspoon salt
$\frac{1}{2}$ teaspoon soda	

Cream shortening and sugar thoroughly: add eggs and beat well. Add sifted dry ingredients, mix thoroughly. Chill. Roll $\frac{1}{8}$ inch thick on lightly floured board. Cut with floured cookie cutter. Place 1 teaspoon of filling on half of cookies, top with remaining cookies. Press edges together with fork. Bake on greased cookie sheet in 400° oven 10 minutes.

Date - Nut Filling: combine 1 cup chopped dates, $\frac{1}{4}$ cup sugar, $\frac{1}{3}$ cup water. Cook over low heat until thickened, about 5 minutes. Add $\frac{1}{2}$ cup chopped walnuts. Cool. Ready to fill cookies.

SU SĄJUNGIETĖMS

HARTFORD, CONN.

M. S. Connecticut apskričio suvažiavimas įvyko spalio 19 d. Dalyvavo Centro Pirm. Julė Mack, Mass, Maine ir N. H. apskričio pirm. A. Wackell ir kitos viešnios.

Suvažiavimą sveikino Conn. apsk. pirm. A. Hussey, gerb. Prelatas Ambotas, kun. Sobulis, ir Conn. apsk. rašt. M. Jokūbaitė.

C. Pirm. J. Mack labai aiškiai pasakė, kas yra gera ir bloga sąjungiečių tarpe. Daug yra tvarkytinų dalykų, bet tas pareina ne vien tik nuo Centro Valdybos, bet ir nuo visų sąjungiečių. Dabartinė Centro Valdyba dirba atvirai ir aiškiai, tą kiekviena atstovė galėjo matyti per suvažiavimą ir pasitarimus.

Suvažiavimas nusistatė dirbti Moterų Sąjungos naudai, nes kartais dirbdamos kitose organizacijose už-

mirštame Sąjungą. Buvo pasiryžta įrašyti daug naujų narių.

Sesijom pasibaigus, 17 kp. pirm. A. Kedienė pakvietė atstoves vakarieneš. Kadangi tą pačią dieną įvyko Conn. Apsk. Darbininkų Sąj. suvažiavimas, abiejų suvažiavimų dalyviai kartu vakarieniavo. Buvo keletas kalbų, per kurias išreikšta pasiryžimas darbuotis savose katalikiškoje organizacijose.

R. Mončiūnienė,

Conn. Apskr. Koresp.

WATERBURY, CONN.

43 kuopa

Po visų atostogų ir karšto oro, atėjus rudens laikui, ir pažvelgus į praėjusią vasarą, atrodė, kad mūsų kuopa vasaros metu nieko neveikė, o išties narės darbavosi. Nors iš metų pradžios buvo pastebėta, kad kuopos nuotaika yra nukritusi. Norės kėlė

klausimą, kad neteisėtai uždėtas mokestis į Lėšų Fondą, be seimo nutarimo, kad finansų komisija ėmėsi lengviausio būdo papildyti Lėšų Fondą. Buvo keliamas sumanymas, kad būtų pakeltas mokestis už Moterų Dirvos prenumeratą, tai narės sutiktų su tuom, nes dabar spauda yra visur pabrangusi.

Laikui bėgant narės apsiprato su tuo klausimu ir vėl ėmėsi darbuotis, pirmiausia užprašė šv. mišias gegužės mėnesį ir visos narės bendrai dalyvavo, o po mišių buvo bendri pusryčiai. Vasaros laiku surengė du pobūvius: vieną pas Pauliną Naujavičienę, o antrą pas Petronėlę Ačienę. Iš padaryto pelno kuopa skyrė geriams tikslams. Kuopoje yra paprotys sveikinti nares su gimtadienio proga. Narės gimtadienyje po susirinkimo įvyksta vaišės ir narė sveikinama, įteikiamas gražus tortas ir linkima ilgiausių metų. Kuopa yra užsibrėžusi daug ką nuveikti. Nėra nė vieno parapijos parengimo, kuriam sąjungietės nepagelbėtų.

M. Š.

CICERO, ILL.

Gausus susirinkimas įvyko spalio 13-tą d. Rengiamas didelis Bingo žaidimo vakaras Motekaitienės namuose.

Narės ir viešnios kviečiamos gausiai dalyvauti ir paremti vakarą.

Skaitytas Redaktorės straipsnis, išreikštas nepasitenkinimas mūsų vadovėmis, kurios agituoja už apšvietos skyrių: privalome remti ir reklamuoti visus skyrius, o ne kurį vieną.

Paskirta 10.00 dol. į Lėšų fondą.

Serga šios narės: T. Mišeikaitė, B. Palubinskienė ir M. Druktenienės uošvienė sunkiai automobilio sužeista yra ligoninėje. Linkime visoms sveikatos.

Happy Birthday mūsų darbščiai

narei B. Tumavičienei, kuri švenčia gimimo dieną spalio 18-tą d. A. S.

REDAKCIJOS PASTABA:

Ačiū 2 kp., Cicero, Ill., kad perskaitė savo susirinkime Redaktorės straipsnį ir apsvarsčiusios parašė laišką. Redaktorė parašė 2 kp. atsakymą. 2 kp. davė gražų pavyzdį, parodydama savo susirūpinimą mūsų organizacija.

Redakcija norėtų išgirsti nuomonę ir kitų kuopų.

NEW BRITAIN, CONN.

Iš gilumos savo širdies tariau nuoširdų padėkos žodelį savo draugėms Sąjungietėms, kurios mane lankė esančią ligoninėje ir namuose. Jų užuojauta mane stiprino ligoje esančią. Taip pat esu dėkinga už man surengtą netikėtą surprie ir už įteiktą gražią dovanėlę. Ačiū sumanytojai, A. Tamošaitienei, J. Valentine, B. Mičiūnienei ir mano artimoms draugėms — K. Savickienei, R. Zdančiūkienei ir jos dukrelei Onutei, už jų pasidarbavimą rengiant minėtas staigmenas, nes jos sunkiai dirbo ir turėjo daug rūpesčio. Vieni žodeliu tariau visoms tikrą lietuvišką ačiū. Aš to viso nepamiršiu niekad, liekuosi dėkinga.

Elžbieta Gilevičienė

GRAND RAPIDS, MICH.

42-ros kp. Sąjungietės reiškia gilią užuojautą sąjungietei Marijonai Blaškienei, kurios brangus vyras mirė 1952, birželio 24. Pasiliko su motina tryš sūneliai, Billie, Joseph ir Robert.

Rašt. S. K.

IŠ FLORIDOS

Cent. Rašt. Marijona Vaičiūnienė ir jos dukrelė Theresa sveikina visas sąjungietes iš saulėtos Miami Beach, Florida. Jos aplankė "M. S." garbės narę Marijoną Brenza.

(Cont. from page 20)

That Leonardo had been considered a pampered protege of nobility, a genius who created near-miracles is written in many biographies. The fact that he was plagued by a superstition in the superstitious age of the 1500's has recently been brought to light. Leonardo wrote that he remembered as an infant lying in his cradle he saw coming down swiftly toward him a black spot that grew and grew alarmingly until it became two powerful wings a bird's sharp beak projecting in front. The fan of its tail swished through the air, and the shadow of the broad pinions hovered above the cradle like a darkness that engulfed the sun. In later life Leonardo was pursued by this memory. He even reached a point of resignation saying, "And this seems to be my destiny", whether the vision of the bird had any relation to an unfulfilled destiny which was his lot, no one will know, but the persistence with which he referred to his "great bird" throughout his life probably robbed him of his peace of mind.

Torn by perfectionalism, Leonardo forsook his friends, wealth, and happiness in quest of peace of mind and died almost forgotten and embittered by his magnificent failures.

However, Christ will always sit with his disciples at the Last Supper for Leonardo's spirit, searching, struggling, creeping, then soaring to near-perfection will always be a symbol to humanity. There is hardly a Christian home which does not have a print of this glorious masterpiece hanging in a place of prominence on a wall. There are very few people who do not recognize the painting; and yet, do we ever think of the genius who left so much for us to love in a single master-piece of art.

(Note: In subsequent articles there will be a discussion of Titian, Raphael, Millet, Breton, and Degas — all famous painters whose works are well-known.)

(Second in a series by G. Kaneb).

NAUJOS NARĖS

Kuopa	21	Petronė Karklelis	Apšvietos Skyriaus
"	29	Magdalena Aleksijus	" "
"	48	Ona Kempkienė	Pašalpos ir Pomirtinės Skyriaus
"	67	Ona Romanas	Apšvietos Skyriaus
"	74	Elžbieta Žilinskaitė	" "
"	74	Anna Saplis	" "

Marijona Vaičiūnienė,
Centro Raštininkė

KREIPIAMĖS Į VISAS KUOPAS! ĮRAŠYKITE NAUJAS NARĖS!